

Karadeniz projesinin

14 günün 3. gününü dn

Piraziz Bozat ta tamamladık..

Projedeki yükünün yanısıra sevgili Aydın

notlarıyla yolculuğumuzu haber vermeye devam ediyor,

teşekkür ediyor, saygılarımızı sunuyoruz...

ILKYAR

EYLÜL PROJEMİZDE ÜÇÜNCÜ GÜN BOZAT'TAYDIK

Okulların açılışını Çamaş'ta kutladıktan sonra bu sabah erkenden yine yola düştük ve Giresun'un Piraziz ilçesinin Bozat beldesine ulaştık . Karadeniz coğrafyası bizi her okula ulaşmak için denizden içeri doğru, vadiler boyunca dağlara doğru çıkmaya zorluyor. Sonra da yeni bir okula ulaşmak için tekrar deniz kenarına inmek ve ilerideki yeni bir vadiden tekrar içerilere doğru girmek durumunda kalıyoruz ve kimi zaman yolların, derelerin veya köprülerin izin verdiği ölçüde sıkışık geçitlerden otobüsümüzü geçirmekte yaşadığımız zorluklarla. Ama sonuçta yolların izin verdiği ölçüde hedefimizdeki okula, o ilçe veya beldedeki Yibo'ya ulaştığımızda bir kez daha anlıyoruz aştığımız zorlukların ulaştığımız güzelliklerin yanında ne denli küçük kaldığını.

Bozat Yibo'da da güzellikler bizi bekliyordu. Okula yeni başlayan minik yüreklerin nasıl da heyecanlı olduğu gözlerinden okunuyordu. Daha tecrübeli olanlarında da aynı heyecan yansiyordu gözlere.. Hepsinde de aynı merak, aynı soru vardı: "Acaba bu büyük mavi otobüsle gelen abi ve ablalar ne yapmaya gelmişti?" Çok geçmeden gönüllülerimizin ceplerinden ortaya çıkan çiviler kafaları daha da karıştırmaya yetmişti bile..Çivileri çözmek için meraklı ve yoğun bir uğraş başlamış ve ilk kaynaşma kıvılcımları çakmıştı böylelikle.

Karadeniz'in havası ve suyundandır belki, aradaki mesafeler, çekingenlikler, sakınmalar ya hiç yok ya da hemen yok oluveriyor..Sanki bizler de kırk yıldır oradaymışız gibi sevgili ilkyar'larımız bizleri hemen aralarına alıp, kaynaşveriyorlar. Burada gönüllülerimizin de ne denli içten ve severek onlara yaklaştığını da unutmamak gerek. Sanki herkes yıllardır görmediği arkadaşları, kendi akranlarıyla buluşmuşçasına okul bahçesinde kocaman bir sevgi çemberi oluşuyor. Çocuklara dokunmak, onlarla oyunlar oynamak, karşılıklı merak ettiklerimizi paylaşmak öylesine keyifli ki, hiçbir şeyle kıyaslamak mümkün değil bu duyguyu.

Bozat'ta etkinliklerimiz akşam saat 8'e dek sürdü. Okulun yatılı öğrencileri dışında diğer okullardan gelen kardeşlerimiz maalesef çoktan evlerine dönmüş, taşımali öğrencilerin velileri de merakla okula dek gelmişti. Ama çocuklarımızın gözlerindeki sevinç ve mutluluk her şeyi açıklamaya yetiyordu.

Etkinliklerin bitişinde yine zorlukla ayrıldık yeni arkadaşlarımızdan. Hepsi otobüsümüzün arkasından el sallıyor ve hep birlikte "İlkyar, İlkyar,.." diye tezahürat yapıyorlardı.

Ama yola çıkmak zorundaydık..Yolumuz önce Karadeniz'de deniz kenarına dek iniyor ve sonra Giresun'un Dereli ilçesine doğru yeni bir vadiye doğru giriyorduk. Dereli'deki Yibo'ya gece 10'da ulaştık ve yatakhanelerde yataklarımıza uzandığımızda mutlu bir yorgunlukla gözlerimiz kapanıyordu.

Karadeniz'den sevgilerle...

İLKYAR

19/09/2011

www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr“orda bir YİBO var” ...

